Генріх Гейне (Гайне)

Тепер куди?

Перекладач: Дмитро Загул

Джерело: З книги: Зарубіжна література: Хрестоматія.— К.: Освіта., 1992.

Йти — куди? Дурна нога
До Німеччини вже хоче,
А розумна голова
Покивала і шепоче:

"Хоч скінчилася війна,
Та військовий суд зостався,
А відомо ж — ти давно
Вже до кулі дописався".

Так, приємності нема
Йти під вартою на розстріл;
Не герой я й не люблю
Патетичних жестів гострих.

Я б до Англії подавсь,
Та боюся чаду й бруду;
Ті ж англійці — вже їх дух
Доведе мене до нуду.

Я в Америку б одплив,
В ту велику стайню волі,
Де так вільно всі живуть,
Рівноправні й духом голі,-

Та страшний мені той край,
Де жують тютюн-смердячку,
Грають в кеглі без царя
І плюють, та не в плювачку.

Росія — прекрасний край!
Гарно там було б людині,-
Тільки взимку я б не зміг
Витримать кнута на спині.

Сумно в небо я дивлюсь,
Де сто тисяч зір мигоче —
Та моєї там зорі
Щось не бачать тужні очі...

В лабіринті золотім
Заблукала десь небога,
Як і сам я заблудивсь
Серед натовпу земного.